

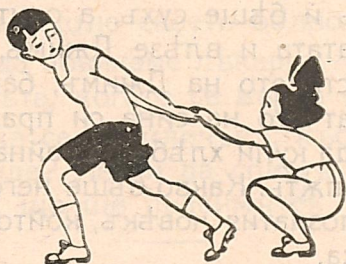
тата. — За Бога, простете, господинъ докторе. Вчера заболѣ неговото обично кученце и той намислилъ да повикаме лѣкарь. И Бимъ започна да се извинява, почувствалъ своето неловко положение.

Докторътъ дигна рамене и замахна нѣкакъ сърдито съ ржка.

— Вие трѣбваше... Но веднага му стана жално за малкото момченце, на считѣ на което забелѣза сълзи. Той се усмихна и започна да преглежда кученцето, следъ това като не преставаше да се усмихва, предписа лекарство, като каза на Джимъ, какъ трѣбва да го дава.

Когато докторътъ вървѣше по улицата отивайки за у дома си, той се чувствуваше не толкова добре при спомена за своята пациентка и за малкия ѝ стопанинъ.

Теодоровъ-Давидовъ

Редакцията на „Детски свѣтъ“ пожелава на малкитѣ си четци да прекаратъ твърде весело лѣтната ваканция. До виждане!